

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ετος 3ο • Αρ. Φύλλου 18 • Μάιος - Ιούνιος 1999

Αρχή μεγάλων έργων

Αρχισε η υλοποίηση του Προγράμματος ΕΠΤΑ. Όπως είχαμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο ο Δήμος Καμποχώρων έχει υποβάλλει προς έγκριση στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου το Πρόγραμμα των έργων ΕΠΤΑ. Το ΕΠΤΑ (Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης) είναι ένα πρόγραμμα που αφορά τους Καποδιστριακούς Δήμους και σκοπό έχει τη στήριξή του ως αρχή της λειτουργίας του.

Για το Δήμο μας ο προϋπολογισμός των έργων

γράφει ο Μανώλης Κράκαρης,
Αντιδήμαρχος Καμποχώρων

αυτού του προγράμματος ανέρχεται στο ποσό των 1,7 δις. (περίοδος 1999-2006).

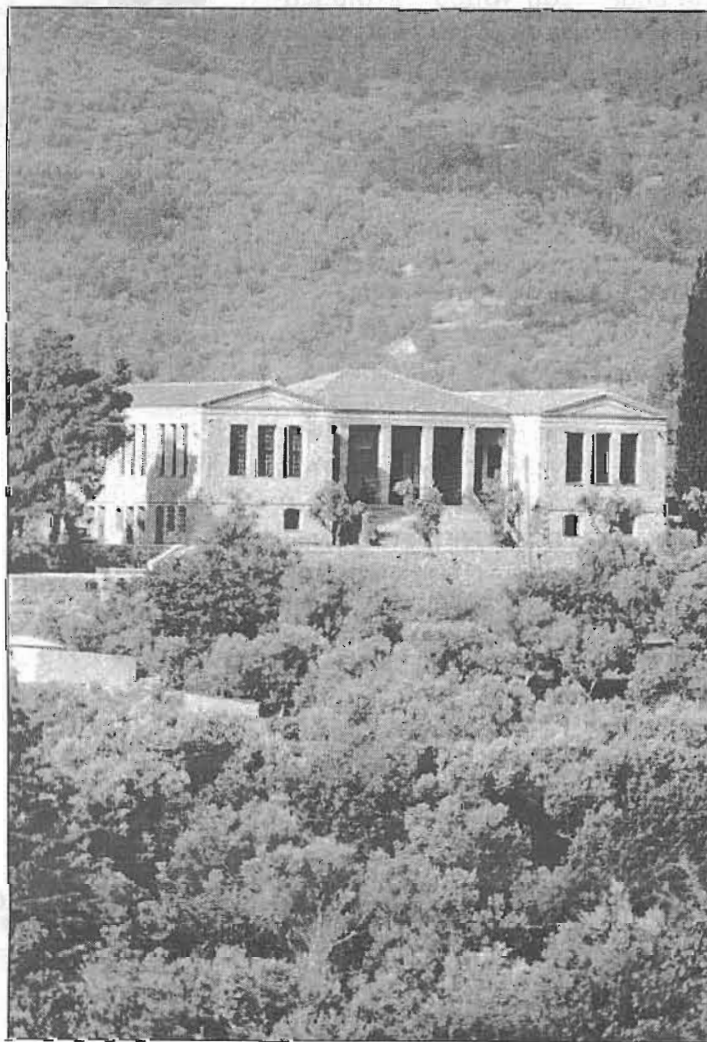
Κατά την πρόσφατη επίσκεψη στη Χίο της Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Βάσως Παπανδρέου σε συνάντηση που είχαμε πήραμε τη διαβεβαίωση ότι σύντομα θα αρχίσει η υλοποίηση του προγράμματος ΕΠΤΑ.

Πράγματι μετά από λίγες ημέρες πληροφορηθήκαμε από το βουλευτή Χίου κ. Αντώνη Κοτσάκ, του οποίου η βοήθεια ήταν καταλυτική, ότι για το 1999 η Α' δόση του προγράμματος θα είναι 18.9000.000 δρχ.

Η πρώτη δόση αφορά την τροποποίηση της μελέτης αποχέτευσης του Δήμου, ένα έργο μεγάλης σημασίας για το Βασιλεώνοικο, την κατασκευή ορισμένων οδικών δικτύων καθώς επίσης την κατασκευή ή βελτίωση υδραυλικών δικτύων.

Είναι πραγματικά πολύ σημαντική η υλοποίηση αυτών των έργων διότι είναι έργα υποδομής που θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής των δημοτών μας. Για το Δήμο μας τώρα αρχίζει μια περίοδος εντονής προσπάθειας για να καταστεί δυνατή η απορρόφηση αυτών των χρημάτων. Όπως είναι

γνωστό για να φτάσει ένα έργο στη φάση της δημοπράτησης πρέπει να έχει προηγηθεί η μελέτη αυτών. Είμαστε όμως αισιόδοξοι ότι θα καταφέ-

Το ΑΡΓΕΝΤΕΙΟ Δημαρχείο Καμποχώρων

ρουμε να υλοποιήσουμε αυτά τα έργα και να δώσουμε μια νέα πνοή ανάπτυξης και προόδου στο Δήμο μας.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ (ΟΕΒ)

Πραγματοποιήθηκε στη Επιμελητήριο Μυτιλήνης στις 9 Ιουλίου ημερίδα που διοργάνωσε το Υπουργείο Γεωργίας για τη μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου των ΟΕΒ.

Το Δήμος εκπροσώπησε ο υπογράφων. Η ημερίδα σκοπό είχε την ανάπτυξη διαλόγου για την διαχείριση των υδάτινων πόρων. Ο διάλογος αυτός θα επεκταθεί σε όλη την Ελλάδα, έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη όλες οι προτάσεις στο υπό κατάθεση νομοσχέδιο. Ο Δήμος μας έχοντας δική του ΔΕΥΑ και διαχειριζοντας αρδευτικό νερό πρότεινε οι αρμοδιότητες των ΔΕΥΑ να επεκταθούν και στον τομέα της άρδευσης.

Για μας είναι θέμα μεγάλης σημασίας μιας και έχουμε σε λειτουργία το αρδευτικό δίκτυο του φράγματος Ζυφιά.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΕΣ

Ο Σύλλογός μας με χαρά και υπερηφάνεια εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια σ' όλους τους νέους και τις νέες μας καθώς και στις οικογένειές τους για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ο Σύλλογος, όπως κάθε χρόνο, θα τιμήσει τους εισαχθέντες κατά την κοπή της πίτας, και ως εκ τούτου παρακαλεί τους επιτυχόντες να δηλώσουν τα στοιχεία τους στο Δ.Σ.

**Συγχωριανέ, ο συνδεδετικός κρίκος
μας, είναι η εφημερίδα μας.**

Μαθαίνουμε τα νέα του τόπου μας.

**Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και
γίνε συνδρομητής της.**

Τα παλιά τα χρόνια - ίσως 70 ή ογδόντα χρόνια πίσω - το μυστήριο του γάμου - μα και της βάπτισης - δε γίνονταν όπως σήμερα στις εκκλησίες, αλλά στα σπίτια. Εκεί γινόταν η τελετή, εκεί και το γλέντι που επακολουθούσε. Ετσι φυσικά συνέβαινε και στο Βασιλειώνικο.

Όταν όλα ήταν έτοιμα και οριζόταν η ημερομηνία του μυστηρίου, γίνονταν τ "καλέσματα". Μια ομάδα μικρών παιδιών γύριζε όλα τα σπίτια του χωριού και πόρτα - πόρτα ανήγγειλε το ευχάριστο γεγονός προσκαλώντας την κάθε φαμίλια. Το κάλεσμα όμως κάποτε γινόταν κι απ' τον ντελάλη που παίρνοντας ένα καλό φιλοδώρημα έβγαινε στην πλατεία του χωριού και φώναζε :

«χωριανοί ε, χωριανοί την Κυριακή παντρεύεται ο τάδε, με την τάδε και είναι καλεσμένο όλο το χωριό».

Ας δούμε τώρα κάποιες συνήθειες της εποχής εκείνης σχετικές με το βασιλειώνικο γάμο.

Παραδοσιακός Γάμος

Την Πέμπτη - πριν απ' την Κυριακή την καθορισμένη για την τελετή - στρώνονταν - όπως και σήμερα άλλωστε το κρεβάτι του ζευγαριού. Το στρώσιμο αναλάμβαναν κοπέλες ελεύθερες φίλες της νύφης που καθώς το έστρωναν έλεγαν διάφορα νυφιάτικα τραγούδια που κατά κανόνα ήταν γεμάτα επαινούς για τους μελλοντικούς, μα περισσότερο για τη νύφη.

«Νύφη μας καμαρωμένη και στον κόσμο ξακουσμένη»

Σαν τελειώνει το στρώσιμο έβγαιναν το κρεβάτι με λουλούδια και ρύζι και στο τέλος πέταξαν πάνω του το πιο μικρό αγοράκι που ήταν παρών, για να 'ναι αρσενικό το πρώτο παιδί του ζευγαριού.

Στη σάλα του σπιτιού είχαν απλωθεί τα προικιά της νύφης και οι καλεσμένοι θαύμαζαν τα

πλεχτά και τα κεντίδια, απόδειξη των ικανοτήτων και της προκοπής της νέας νοικοκυράς.

Το κέρασμα της μέρας ήταν σουμάδα, μαμούλια με ζάχαρη άχνη και βεβαίως κουφέτα, όλα άσπρα, σύμβολο της αγνότητας της νύφης.

Την Παρασκευή και το Σάββατο, - παραμονές του γάμου - ετοιμάζονταν οι μεζέδες και τα γλυκά για το γλέντι. Όλες οι άμιες, οι φιλενάδες και οι γειτόνισσες επιστρατεύονταν για το μαγείρεμα, το ζύμωμα, το φούρνισμα και άλλες ετοιμασίες. Το ασβέστωμα, το συγύρισμα και το στόλισμα του σπιτιού είχαν γίνει μέρες πριν.

Αυτές τις μέρες και ως την ώρα της τελετής, ο γαμπρός αυστηρά απαγορευόταν να δει τη νύφη.

Το Σαββατόβραδο η νύφη λούζονταν με νερό, που έφερναν απ' το πηγάδι μικρά παιδιά που έπρεπε να 'χουν και τους δυο γονείς τους στη ζωή. Μετά το λούσιμο η νύφη έβαζε τα μαλ-

λιά της στα «χαρτάκια», δηλαδή τα τύλιγε για να είναι φορμαρισμένα και να καλοχτενιστούν την επομένη.

Το ντύσιμο των μελλονύμφων γίνονταν με συντροφιά τις φίλες - για τη νύφη - και τους φίλους - για το γαμπρό.

Ειδικά η κοπέλα,

αφού φορούσε το άσπρο νυφικό «παραδινόταν» στα χέρια των φιλενάδων της για τον καλλωπισμό της. Εκείνες τη χτένιζαν, της έβαζαν στα μάγουλα "σουλουμά" - ένα είδος κοκκινάδι - για να 'ναι περισσότερο κόκκινα και της έσταζαν στα μάτια από μια σταγόνα λεμόνι για να είναι λαμπερά. Τέλος της φόραγαν και το πέπλο με τις μπρίλες, κάτι ασημένιες ψιλές κορδέλες.

Μέσα στη σάλα, πάνω στο τραπέζι στρώνονταν το καλό λευκό τραπεζομάντηλο και πάνω τοποθετούνταν ο δίσκος με τα κουφέτα, το ποτήρι με το κρασί και τα στέφανα. Στο κέντρο του τραπέζιού δέσποζε φυσικά η εικόνα της Μεγαλόχαρης. Ο Παππός με το Ευαγγέλιο και το Σταυρό κατέφθανε μαζί με τους ψαλτάδες, σχεδόν συγχρόνως με το γαμπρό που τον συνοδεύαν τα όργανα.

Κάποτε η τελετή γινόταν και στο σπίτι του γαμπρού, αν ήταν μεγαλύ-

τέρη, οπότε κατέφθανε η νύφη συνοδευόμενη απ' την οικογένειά της, τις φίλες της, και βεβαίως τα όργανα.

Σαν έφθανε η τελετή στο «Ησαΐα χόρευε», οι καλεσμένοι πετούσαν στο ζευγάρι κουφετάκια και μικρά νομίσματα, μεταλλίκια τα λέγανε, ονομασία που 'χε παραμείνει απ' την εποχή της Τουρκοκρατίας.

Σαν τελειώνει το μυστήριο και οι νιόνυμφοι δέχονταν τις ευχές των καλεσμένων, ακολουθούσε το φαγοπότι το γλέντι κι ο χορός. Επικεφαλής στο τραπέζι του γαμπρού και της νύφης ο παππός, οι ψαλτάδες και μετά οι συγγενείς κι ο κουμπάρος.

Τα πρώτα τραγούδια ήταν αφιερωμένα στο ζευγάρι και μιλούσαν για τις χάρες του και την ομορφιά του. Το χορό άνοιγαν η νύφη κι ο γαμπρός. Ενα άλλο έθιμο που μέχρι σήμερα κρατιέται στο χωριό μας, ήταν ότι όλες οι οικογένειες των προσκεκλημένων έπρεπε να χορέψουν τη νύφη και φυσικά να "ασημώσουν" ανάλογα και τα όργανα.

Η συνήθεια των δώρων προς το ζευγάρι δεν ήταν τότε διαδεδομένη αν κάποιος - συγγενής συνήθως - ήθελε να δωρίσει κάτι, το δώριζε. Και φυσικά δε γινόταν λόγος για ταξίδι του μέλιτος.

Ετσι γίνονταν παλιά οι γάμοι στο χωριό μας κι όταν τελειώνει το γλέντι, οι καλεσμένοι αποχωρούσαν γεμίζοντας ευχές τους νιόνυμφοι και κρατώντας στο χέρι, τη μμπονιέρα που ήταν ένα πουγγί από ύφασμα, γεμάτο κουφέτα πάντα σε μονό αριθμό για το γούρι....

Αγγελική Βλαχάκη

αναγέννηση
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

***

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Στέλιος Ν. Πανέρης, πρόεδρος ΣΑΒ.
Νεμέας 5 - 166 73 ΒΟΥΛΑ
Τηλ. 8951.433 - Fax: 8955.949

***

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
το Δ.Σ. του Συλλόγου

***

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΧΙΟΥ:
Μ. Κράκαρης - Φ. Κοκκινάκης

***

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΑΝΩΛΗ Α. ΚΡΑΚΑΡΗ
Διπλ. Μηχανολόγου - Μηχανικού Ε.Μ.Π.

Ηλεκτρομηχανολογικές Μελέτες
Εμπορία -Εγκατάσταση ειδών

- Θέρμανσης
- Ψύξης
- Κλιματισμού
- Ηλιακής Ενέργειας

ΚΑΝΑΛΑ 6

ΤΗΛ./ FAX: (0271) 43 641
(πλησίον Αγροτικής Τράπεζας)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ι. ΝΥΦΙΚΑΤΑ

1. Νύφη μας, αστρολαμπερή και λαμπερό φεγγάρι
Επ. Νύφη μας καμαρωμένη
και στον κόσμο ξακουσμένη
πόσα φλουριά το γόρασες ευτό το παλληκάρι;
Επ. Η γαροφαλλιά σου κλίνει,
να περάσω δεμ μ' αφήνει.
2. Ούτε φλουριά τ' αγόρασα ούτε μαργαριτάρια
Επ. Πρόβαλε, πρόβαλε πάλι,
κιτρολεμονιάς κλωνάρι.
τα μάτια του, τα μάτια μου, ήταν προξενητάρια.
Επ. Τα ματάκια σου τα μαύρα
μ' άναψαν φωτιές και λαύρα.
3. Μάναν και κύρη θ' αρνηστώ κι αδέρφια θα μισήσω
Επ. Τα ματόκλαδά σου λάμπου
σαν τα λούλουδα του κάμπου.
και μ' ένα ξένον άνθρωπο θα πα να κατοικήσω.
Επ. Τούτ' η γη με τα λουλούδια
τρώει νιους και κωπελούδια.
4. Πάρε, μάνα μου, τα κλειδιά και δος μου τα δικά μου
Επ. Τ' άστρη 'μέτρουν ένα ένα
και δεν σούμοιαζεν κανένα.
κι εγώ θα πα να κάτσω πια με τα πεθερικά μου.
Επ. Αχχου! Αχχου! πώς μ' αρέσει
της νυφούλας μας η μέση.
5. Μας πήρανε το γκιασεμίν αντάμα με τη ρίζα.

Το τραγούδι αυτό είναι από την Κέραμο και υπάρχει στο Βιβλίο του Στυλιανού Βίου «Λαογραφικά της Χίου»

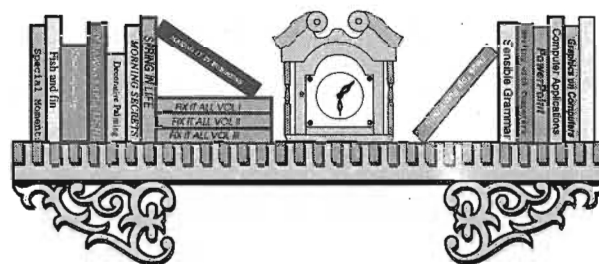
Μη λησμονείτε τη συνδρομή σας

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι του συλλόγου,

με την έκδοση της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν στα μέλη, ο Σύλλογος επιβαρύνεται κάθε φορά με ένα σεβαστό ποσό προκειμένου να καλύψει τα έξοδα εκτύπωσης, χαρτιού, διεκπεραίωσης και ταχυδρομείου.

Όπως καταλαβαίνετε πέρα από την αγάπη και το ενδιαφέρον όλων μας η συνέχιση της έκδοσης προϋποθέτει και την τακτοποίηση των συνδρομών, γι' αυτό παρακαλούμε να φροντίζετε πάντοτε να τακτοποιείτε τη συνδρομή σας με ταχυδρομική επιταγή στο γραφείο του Συλλόγου ή στα μέλη του Δ. Σ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
και άλλη
ΠΟΙΗΣΗ

Χιώτικες αναμνήσεις απ' τα ξένα.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ξεχείλισαν τα μάτια μου από πράσινο
στο ξέφωτο σα βγήκα του χωριού
και γιόμισε ροδόσταμο η ανάσα μου
στο μέσο σαν εστάθηκα του αγρού.

Κρυφό το χτυποκάρδι μου ξανάρχισε
σα στρίβω το σοκκάκι του σπιτιού μου,
να, τώρα δα μπροστά λες θα προβάλουνε
οι φιγούρες της γριάς και του κυρού μου.

Πώς θα τους ξεγελάσω πάλι σκέφτομαι
κι απ' τη ματιά τους πως θε να ξεφύγω;
Ν' αφήσω έγνοιες του σχολειού μα και θελήματα
και με τους φίλους μου να παίξω λίγο...

Παιδί σε μια στιγμή ξανά με κάμανε
οι γνώριμοι κι αγαπημένοι τόποι.
Αχ! να 'ταν μπορετό αχ! να γινότανε
πίσω να γύριζαν κι οι χρόνοι κι οι ανθρώποι!

Κ.Δ.

Ποίηση του Λαϊκού μας ποιητή Φραγκούλη Στακιά

Ελαμψε πάλι το χωριό
λέω με περηφάνεια
οι χωριανοί που ήρθανε
του δώσανε ζωντάνια.
Όσο θα ζουν στην ξενητιά
έχουνε στο μυαλό τους
πως κάποτε θα επισκεφθούν
το φτωχικό χωριό τους.

Εδώ θα ζήσουν ήρεμα
το λεώ δεν είναι λάθος

Σήμερα θα ασχοληθώ
μ' αθλήματα και στίβο.
Μ' άρση βαρών και ακόντιο
και για τη σφαίρα λίγο.

Αν θυμηθώ τον Ηρακλή
ένα σας λέω μόνο
τον ΑΤΛΑ εξεκούρασε
που σήκωνε τον κόσμο.

Τώρα οι νέοι τρέχουνε
στο στίβο ασχολούνται
με διάφορα αθλήματα
θέλουν να προποούνται.

στην πόλη όλοι τρέχουνε
κι όλους τους τρω το άγχος.

Θα γείρουν να ξεκουραστούν
ήσυχοι στο πλευρό τους
θα λείψει πια ο σαματάς
που 'χανε στο μυαλό τους.

Στην πόλη σαν θα ξαναπάν
το λέω με συμπόνια
θα πάρουν καυσαέριο
μπόλικο στα πνευμόνια.

Ρούχα φορούν αθλητικά
και τρέχουν μεσ' τις στράτες
θέλουν λοιπόν να μιμηθούν
τους παλαιούς Σπαρτιάτες.

Αυτοί δεν τρώγαν χάμπουργκερ
εις τα διαλείμματά τους
με άρτο και με κάρδαμο
γύμναζαν τα κορμιά τους.

Τη δύναμη με λογική
να 'χουνε στη ζωή τους
η δύναμη χωρίς μυαλό
θα βλάψει την ψυχή τους.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Επιστολή προς την αγαπημένη μου μητέρα σαν είδος εκθέσεως που έγραψα όταν ναυτολογήθηκα για πρώτη φορά σε εμπορικό πλοίο και ξενιτεύθηκα για πολλά χρόνια με μοναδικό σκοπό να σταδιοδρομήσω στο ναυτικό επάγγελμα ως Πλοίαρχος.

Αυτήν την επιστολή την αφιερώνω σήμερα προς όλους τους ξενιτεμένους συγχωριανούς μου που βρίσκονται στα ξένα και έχουν εγκατασταθεί σε άλλους τόπους είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό.

Δειλινό στην προκυμαία του νησιού. Η κίνησης στην προκυμαία του νησιού είναι αρκετά μεγάλη, συγχρόνως ενοχλητική και κουραστική.

Ο ναυτικός κόσμος του νησιού πηγαίνο-έρχεται πέρα δώθε.

Οι σφυρίκτρες των πλοίων ου έρχονται και φεύγουν, δημιουργούν ωραία και υποβλητική εικόνα.

Οι κούρσες (του ταξί) πηγαίνουν και έρχονται μ' αυτούς που πρόκειται να ξενιτευθούν.

Οι λιμενεργάτες μεταφέρουν τις αποσκευές των επιβατών.

Όλα αυτά δεν σε συγκινούν τόσο, όσο εκείνος που πρόκειται να φύγει μακριά σου για τα ξένα μέρη.

Πόσο σκληρό και δραματικό είναι να φεύγει κάποιος δικός σου για τα ξένα και ακόμη πιο σκληρό και συγκινητικό είναι να

τον αποχαιρετάς, στο μουράγιο, κουνώντας τα χέρια σου, και το μαντήλι κι αυτός γερμένος στην κουπαστή του πλοίου να βλέπει και να χαράζει βαθιά στη μνήμη του, για πολλά ίσως χρόνια την εικόνα των προσώπων που τον αποχαιρετούν.

Αλήθεια, πολύ συγκινητικό που σ' αφήνει και φεύγει. Από την στιγμή εκείνη του αποχαιρετισμού δημιουργείται μέσα σου κάποιο κενό, που νιώθεις πως σου λείπει κάποιος άλλος, εαυτός σου.

Οποιος δεν έζησε αυτές τις τελευταίες στιγμές του αποχαιρετισμού δεν μπορεί να τις νιώσει πραγματικά, και δεν μπορεί να τις κάμει κτήμα του. Ποτέ.

Φεύγει το παιδί σου για τα ξένα, και, μαζί του, σου παίρνει την ψυχή σου, και αυτήν την ίδια την ζωή σου ακόμη.

Όλα θυσιάζονται μπροστά στο μέλλον, οικογένεια, γυναίκα, παιδί συγχρόνως φίλοι, γνωστοί.

Βλέπουν κι οι ίδιοι οι γονείς πως κάθε τους προσπάθεια για να κρατήσουν κοντά τους το παιδί τους, αποβαίνει μάταιη.

Ξεπούν στο κλάμμα κι αναφυλλητά για να πνίξουν την στεναχώρια, την λύπη και τον πόνο τους.

Οι μήνες, τα χρόνια που θα λείπει το παιδί τους, θα τους φανούν αιώνες και αυτό διότι δεν συνήθισαν να το έχουν μακριά τους, μια που πάντοτε ήταν δίπλα τους, κοντά τους που μαζί περνούσαν τις ευχαρίστες, μα και τις δυσάρεστες στιγμές της ζωής τους τότε που ακόμα ήταν ξέγνοιαστοι και δεν τους θόλωνε το μυαλό η πικρή και μαύρη ξενιτιά.

Κι αυτή η διαβολεμένη ώρα περνάει.

Το καράβι λύνει τα σχοινιά του, σφυρίζει, και αργά στην αρχή και ύστερα πιο γρήγορα σαλπάρει, για τον προορισμό του, που είναι όμως διάφορος για τον καθέναν από τους επιβάτες με μόνο κοινό την ξενιτιά.

Τα μάτια εκείνου που φεύγει καρφώνονται για τελευταία φορά στην αποβάθρα και δυο μεγάλα δάρκαια κυλούν στα μάγουλά του, αποχαιρετώντας για στερνή φορά τους δικούς του, και στο πρόσωπο του ζωγραφίζεται τώρα μια μαύρη μελαγχολία και μια απαγοήτευση.

Το καράβι έχει απομακρυνθεί πια για καλά. Δεν διακρίνεται παρά μόνον ο σκούρος καπνός του, που όσο πάει και αραιώνει μέχρι που να χαθεί τελείως.

Αυτό είναι το τέλος κάθε τέτοιας ιστορίας. Της ιστορίας κάποιου νέου που ξενιτεύεται αφήνοντας πίσω του πατέρα, μητέρα, αδέρφια, συγγενείς φίλους και γνωστούς ίσως - κάποια γυναίκα, μα οπωσδήποτε κάτι που αγαπά πολύ.

Ιωάννης Ν. Φετοκάκης
 Συν/χος Πλοίαρχος Ε.Ν.

Το Δ.Σ. το Συλλόγου

Πρόεδρος:	
Στέλιος Πανέρης	8951.433
Αντιπρόεδρος	
Αθανάσιος Φετοκάκης	9621.398
Γενικός Γραμματέας:	
Γεώργιος Μιχαηλίδης	8025.593
Ταμίας:	
Σεσίλια Στραβοράβδη	9320.067
Μέλη:	
Βλαχάκη Αγγελική	2825.967
Πανέρης Γεώργιος	8042.745
Καρασούλης Εμμανουήλ	8072.361
Αναπληρωματικά:	
Κων/νος Καράμπελας	9625.225
Αλέκος Φραγκάκης	9028.095
Μαργαρίτα Θρουβάλα	8013.375
Δέσποινα Σουρίδου	9659.197
Επίτιμος πρόεδρος	
Νικόλαος Θρουβάλας	8029.136

PANAGYM

ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

- ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
  - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STAPPERS, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ
- ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ
  - ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης
 Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα
 Τηλ. / Fax: 807 5524 - κιν. 093 56 4064

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

ARGIRO LOYCOPOULOS
 34 ROSENDAL AVE
 MILLBURNE N.J.
 U.S.A. 07041

DIMITRIS FETOKAKIS
 NIKO NIKOS
 2520 MONTROSE BLVD.
 HOUSTON, TX. 77006
 U.S.A.

Κοινωνιά

Αντίο πατέρα

Πριν από λίγο καιρό έφυγε από κοντά μας για πάντα ο γλυκός μου πατέρας. Οφείλω στην μνήμη του αλλά και σε όσα έκανε για μένα όσο ζούσε ν' αναφερθώ σε λίγες γραμμές για το πέρασμά του από το μάταιο τούτο κόσμο.

Ο Στέφανος Ζάνναρος είδε το πρώτο φως της ζωής του στις 22 Ιουλίου το 1920 στο χωριό μας το Βασιλειώνικο την ημέρα της Αγ. Μαρκελλας της πολιούχου της Χίου. Μοναχογιός του Νικ. Ζάνναρου και της μαριγώς το γένος Καρασούλη τελείωσε το δημοτικό του χωριού του, το οποίο και λάτρευε, και μετά πήγε στην τότε εμπορική σχολή της Χίου. Δεν μπόρεσε να συνεχίσει τις σπουδές του γιατί ορφάνεψε από πατέρα από πολύ νωρίς. Αμούστακο ακόμα παιδί ρίχτηκε στη βιοπάλη για να συντηρήσει την μητέρα του την οποία και υπεραγαπούσε. Ο πόλεμος τον βρήκε στα 21 του χρόνια, και ένα βράδυ στα κρυφά μ' ένα καϊκι πέρασε με τη μητέρα του απέναντι στον Τσεσμέ, γιατί η μπότα του Γερμανού είχε πατήσει και το δικό του νησί. Απ' εκεί πια φορώντας το χακί, πήγε Κύπρο, Αλεξάνδρεια, πολεμώντας στη Μέση Ανατολή και αργότερα στο Ρίμιβι της Ιταλίας με την ελαφρά ταξιαρχία.

Ετσι πέρασαν τα χρόνια και το 1946 υπηρετώντας ακόμα στον Ελληνικό στρα-

τό, γνώρισε την σύντροφο της ζωής του Ορθοδοξία με την οποία έζησαν 52 χρόνια

μαζί πάντα στο Μαρούσι. Απέκτησαν 2 κόρες, την γράφουσα και την Εφη.

Τίμιος, εργατικός, καλός σύζυγος, τέλειος πατέρας αλλά προπάντων άνθρωπος της εκκλησίας, στην αρχή δύσκολα, αργότερα πιο εύκολα κατόρθωσε να κατέχει μια πολύ καλή θέση στην κοινωνία που ζούσε έχοντας τον σεβασμό και την αγάπη απ' όλους. Αλλά και στον ΟΤΕ όπου εργαζόταν ανήλθε στις ανώτερες βαθμίδες της υπηρεσίας του λόγω της εργατικότητας και τιμιότητας που τον διέκρινε. Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη του συλλόγου μας, αφιέρωνοντας αρκετό χρόνο γι' αυτόν, διατελώντας για πολλές διετίες μέλος του Δ.Σ. Αξιώθηκε να δει τα παιδιά του και τα εγγόνια τα οποία και λάτρευε αποκαταστημένα. Η μεγαλύτερη χαρά του ήταν όταν είδε

τον εγγονό του, να παίρνει τ' όνομά του Στέφανος.

Όλα κυλούσαν ήρεμα και ευτυχισμένα, έχοντας πάρει την σύνταξή του όταν τον χτύπησε η επάρατος νόσος στα 72. Την πολέμησε σκληρά 7 ολόκληρα χρόνια έχοντας πάντα πλάι του την σύντροφό του, τα παιδιά του, τους γαμπρούς του, τα εγγόνια του μέχρι την τελευταία στιγμή. Αλλά κάποτε φτάνει το τέλος. Αφησε την τελευταία του πνοή στις 25 Ιουνίου 1999 στον Ερυθρό Σταυρό όπου νοσηλευόταν την τελευταία εβδομάδα.

Ας είναι ελαφρή το Μαρουσιώτικο χώμα που σε σκεπάζει αγαπημένε μου πατερούλη, μπαμπάκα όπως συνήθιζα να σε λέω.

Πάντα θα σε θυμάμαι και θα σ' αγαπώ.

Η κόρη σου
Μαίρη Ζαννάρου - Μιχαηλίδη

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Στις 18 Ιουνίου του 1999 μετά δύο ημέρες από το θάνατο του αγαπημένου της ανηψιού Γεωργίου Κοιλιάρη τον ακολούθησε στο μεγάλο του ταξίδι η θεία του Κυριακούλα Κοντογιάννη. Ήταν ο αγαπημένος της ο λατρευτός της ανηψιός.

Εζησαν πολύ κοντά. Ο ένας έκανε πολλά για τον άλλο με γνώμονα πάντα την αγάπη. Κι έτσι αποφάσισε η μοίρα να φύγουν από την ζωή μαζί κάνοντας για πάντα παρέα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

Η Κυριακούλα Κοντογιάννη κόρη του Κωνσταντίνου και Ευθυμίας Κοιλιάρη γεννήθηκε το 1912 και το 1934 παντρεύτηκε τον Κώστα Κοντογιάννη κι από το 1935 και για εξήντα ολόκληρα χρόνια έζησαν και υπηρέτησαν με αγάπη και σεβασμό τον Άγιο Ματθαίο.

Εκεί μεγάλωσαν και τα δυο παιδιά τους τον Γιάννη και τη Μαρία.

Ο Άγιος Ματθαίος είναι μια παλιά μικρή εκκλησία που έζησαν κι εργάστηκαν ο Κώστας και η Κυριακούλα. Όπως θα θυμούνται οι μεγαλύτεροι κι εμείς τα παιδιά τους κάτω από τον πεύκο του Αγίου Ματθαίου έγιναν πολλά πάρτυ με πολύ κέφι αγάπη και καλή καρδιά από όλους.

Δεν χρειάζονταν και πολλά πράγματα: λίγος μεζέδες, το ουζάκι, το γραμμόφωνο με τα αξέχαστα παλιά τραγούδια και το γλέντι άναβε για τα καλά.

Τώρα, όλα αυτά πέρασαν. Ο Άγιος Ματθαίος ερήμωσε. Οι άνθρωποι που έδιναν τη ζωή εκεί πάνω, έφυγαν. Αλλά εμείς θα σε θυμόμαστε πάντα γιατί ήσουν καλή εργατική και τίμια. Κι όσες φορές ο δρόμος μας θα φέρνει τα βήματά μας στον Άγιο Ματθαίο η δική σου λιτή φιγούρα θα τριγυρνά μπροστά μας ακούραστη, όπως ήσουν πάντα.

Αιωνία η μνήμη σου.

Μ.Φ.

σε ηλικία 82 ετών απεβίωσε η Βασιλεία Κοιλιάρη

Τελευταίο αντίο στην αγαπημένη μας μανούλα και γιαγιά

Στις 30 Αυγούστου έφυγες από κοντά μας. Μέρη πριν ετοιμαζόσουν για το μεγάλο σου ταξίδι όμως αυτό ήταν κάτι που εμείς δεν θέλαμε να το δούμε, ίσως γι' αυτό ακόμη δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε και να αποδεχθούμε την απώλειά σου. Κλείνουμε τα μάτια και προβάλλει μπροστά μας η γλυκιά μορφή σου, η αίσθηση ότι είσαι δίπλα μας είναι δυνατή

και ο πόνος που δεν μπορούμε πλέον να σε αγγίξουμε και να σε αγκαλιάσουμε είναι μεγάλος. Ήταν συνεχής και έντονη η παρουσία σου και τρυφερή και ανιδιοτελής η προσφορά σου σε όλα τα μέλη της οικογενείας μας. Όλοι εμείς, τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονά σου νιώσαμε βαθιά τη συμμετοχή σου στο μεγάλωμα και την εξέλιξη της ζωής μας. Γνωρίζουμε ότι

εκεί που είσαι θα εξακολουθείς να νοιάζεσαι για μας και οι μικρές δισέγγονές σου που δεν σε χάρηκαν όσο θα ήθελαν είναι σίγουρες ότι ένα αστέρι κάθε βράδυ θα λάμπει μόνο γι' αυτές.

Αγαπημένη μας μητέρα, λατρεμένη μας γιαγιά εκεί που πας να αναπαυθείς και να είσαι ευτυχισμένη.

Καλό Ταξίδι

Κοινωνιά

ΓΙΩΡΓΗΣ ΚΟΙΛΙΑΡΗΣ

Αγαπημένε μας
Γιώργη

Κανείς μας δεν πιστεύει ότι έφυγες από κοντά μας για πάντα. Κανείς μας δεν θέλει να αποδεχθεί το γεγονός, ότι έκλεισες τελεσίδικα τα καλοσυνάτα μάτια σου κι ότι η γεμάτη τρυφερότητα καρδιά σου σταμάτησε να χτυπά.

Όλοι οι φίλοι σου και οι δικοί σου άνθρωποι είμαστε εδώ, γύρω σου, κοντά σου, έτσι όπως σου άρεσε πάντα: να βρίσκεσαι ανάμεσα σε φίλους και αγαπημένους ανθρώπους και να προσφέρεις οπλόχερα την αγάπη, την καλοσύνη, τη φιλοξενία, τη γεναιοδωρία. Να σκορπίζεις χαρά και γέλιο με τα ανεξάντλητα αστεία σου

και την αξιοζήλευτη ικανότητα για επικοινωνία με τους άλλους, που είχες και εκδήλωνες σε κάθε ευκαιρία.

Όμως εσύ δεν μας βλέπεις, δεν μας ακούς... Έφυγες για το μεγάλο ταξίδι. Πάλεψες με αξιοπρέπεια και γενναιότητα με την αρρώστια, μα κέρδισε αυτή, και βύθισε όλους εμάς που σ' αγαπάμε στο πένθος και στη βασιανιστική, μεταφυσική απορία: Γιατί να φεύγουν τόσο νέοι και τόσο καλοί άνθρωποι σαν εσένα! Ξέρουμε ότι ήθελες να κρατηθείς ανάμεσά μας, ανάμεσα σ' αυτούς που σ' αγαπούσαν, για να συνεχίσεις να προσφέρεις την αγάπη σου, την τρυφερότητά σου, την έκφραση της λεβεντιάς σου σε όλους: στην καλή σου

σύζυγο, που την είχες κορώνα στο κεφάλι σου, στις ακριβές σου κόρες, που κυριολεκτικά τις λάτρευες, στη μικρή Θεανούλα, την εγγονή σου, που δεν πρόλαβες να τη χαρείς και στους φίλους σου, που είναι αμέτρητοι, και για τους οποίους ήσουν ανεκτίμητος θησαυρός.

Δεν μας πρόδωσες όλους εμάς, το ξέρουμε. Πάλεψες, μα φαίνεται ότι ήταν πάνω από τη δύναμή σου να μείνεις μαζί μας. Εμείς όλοι νιώθουμε τώρα ορφανοί από έναν αγαπημένο άνθρωπο, από ένα μοναδικό φίλο, από ένα χρήσιμο πολίτη μέσα στη χιακή κοινωνία, με ιδιαίτερη προσφορά στην τοπική Αυτοδιοίκηση.

Είναι πολύ οδυνηρό να σκεφτόμαστε ότι δεν θα ξαναπερπατήσεις μέσα στα νοικοκυρεμένα με τη δική σου πρακτική σοφία και εργατικότητα, παραδεισένια περιβόλια σου. Δεν θα μας πας εκεί βόλτα να καμαρώσουμε τους καλογραμμένους κήπους σου, τις πορτοκαλιές και τις λε-

μονιές. Δεν θα μυρίσουμε ξανά μαζί τους λεμονανθούς στις εποχές που θα 'ρθουν, γιατί εσύ έφυγες για άλλα λειβάδια γεμάτα από ασφόδελους, εκεί στα λημέρια του θανάτου, που δεν έχει λύπηση για κανένα ζωντανό.

Εμείς όμως, Γιώργη μας, θα σε αναζητούμε πάντα. Μαζί με το άρωμα των λουλουδιών και των λεμονανθών του χωριού σου και του σπιτιού σου, που τόσο αγαπούσες, θα σε συνοδεύει, σαν θυμίαμα, η αγάπη όλων μας, συγγενών και φίλων, για να μη νιώθεις μοναξιά εκεί που πηγαίνεις.

Εσύ θα είσαι μαζί μας κι εμείς μαζί σου, γιατί "όσοι αγαπιούνται, και νεκροί, ποτέ τους δεν πεθαίνουν".

Ευχόμαστε ο πανάγαθος Θεός να παρηγορήσει τους δικούς σου ανθρώπους και να τους δίνει δύναμη, υγεία και γαλήνη, για να χαιρέται η ψυχή σου, που ξεχείλιζε από αγάπη γι' αυτούς.

Αντίο φίλε! Ας είναι ελαφρό το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Ευρυδίκη Σκυριώτου - Τσουνή

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το αγόρι του Στυλιανού και της Ελπίδας Καμπούρη.
- Το Κορίτσι του Λάμπρου και της Λίτσας Τζιακόπουλου
- Το κορίτσι του Αρίστου και της Ουρανίας Περρή.
- Το κορίτσι του Κων/νου και της Αννας Πλακωτάρη
- Το αγόρι του Δημάρχου Καμποχώρων Πολύδωρον Λαμπρινούδη και της συζύγου του Βιργινίας Μαμούνα.

Ο Σύλλογός μας εύχεται στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΚΑΜΠΟΧΩΡΩΝ

Σήμερα 16 Ιουνίου 1999, ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.00, συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο Καμποχώρων, ύστερα από κατεπείγουσα πρόσκληση του Προέδρου κου Στυλιανού Καμπούρη, μετά τη θλιβερή αναγγελία του θανάτου του αγαπητού μας συναδέλφου Γεωργίου Κοιλιάρη.

Ο Δήμαρχος Καμποχώρων εμφανώς συγκινημένος, έλαβε το λόγο πλέκοντας το εγκώμιο του εκλιπόντος, ο οποίος με ιδιαίτερο ζήλο και συνέπεια υπηρέτησε το θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πλέον των είκοσι ετών, αφού διετέλεσε επί 12ετία Κοινοτικός Σύμβουλος Βασιλεωνοίκου. Πρόεδρος της Κοινότητας Βασιλεωνοίκου 1983 1986, Αντιδήμαρχος Καμποχώρων το 1991 - 1992 και το 1997, Αντιπρόεδρος της Δ.Ε.Υ.Α. Καμποχώρων τη διετία 1992 - 1994, Πρόεδρος της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καμποχώρων την τριετία 1995 - 1997 και Γραμματέας του Δημ. Συμβουλίου μας από την 1/1/1999 μέχρι το θάνατό του.

Το Δημοτικό Συμβούλιο, άκουσε με ιδιαίτερη συγκίνηση την εισήγηση του Δημάρχου και αποφάσισε ομόφωνα, ως ελάχιστο δείγμα τιμής για τον ακούραστο εργάτη του Αυτοδιοικητικού χώρου και αγαπημένο μας φίλο και συνάδελφο.

- I. Να παραστεί σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο κατά την εκφορά του.
  - II. Να καταθέσει αντί στεφάνου το ποσό των 50.000 δρχ. στο Γηροκομείο Χίου.
  - III. Το παρόν ψήφισμα να δημοσιευθεί στην εφημερίδα του Δήμου μας και στον Τοπικό Τύπο.
  - IV. Αντίγραφο του παρόντος να δοθεί στους οικείους του.
- Αφού συντάχθηκε αυτό το ψήφισμα υπογράφεται ως εξής:

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥΔΗΣ

Ο Πρόεδρος
Δημ. Συμβουλίου
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Τα Μέλη του Δ. Σ.
Δημ. Συμβουλίου

ΠΕΝΘΗ

- ΚΟΙΛΙΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Ιωάννου, ετών 56
- ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ του Κων/νου, ετών 87
- ΦΙΣΚΙΔΗ ΠΑΓΩΝΑ του Ελευθερίου, ετών 78
- ΚΑΜΠΟΥΡΗ ΣΟΦΙΑ του Στυλιανού, ετών 92
- ΣΓΟΥΡΑΚΗ ΕΛΛΗ του Φανουρίου, ετών 75

Απεβίωσαν και ετάφησαν στην Αθήνα

- ΖΗΝΝΑΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του Νικολάου και της Μαριγώς το γένος Καρασουλή, ετών 79
- ΚΟΙΛΙΑΡΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ετών 82

Ο σύλλογός μας εκφράζει τα βαθιά του συλλυπητήρια στους οικείους της.

ΔΩΡΕΕΣ

- Η Μαρία και ο Γιώργης Φετοκάκης εις μνήμην της μητέρας των Κυριακούλας Κοντογιάννη διέθεσαν υπέρ του Συλλόγου το ποσόν των 10.000 δρχ.
- Ο Αθανάσιος κα Μαρία Φετοκάκη υπέρ του συλλόγου και εις μνήμην Κυριακούλας Κοντογιάννη το ποσόν των 5.000 δρχ.
- Ο Νίκος Θρουβάλας και η οικογένειά του υπέρ του συλλόγου και εις μνήμην του εξαδέλφου τους Γεωργίου Κοιλιάρη διέθεσε το ποσόν των 10.000 δρχ.
- Ο Μανώλης Θρουβάλας και η οικογένειά του υπέρ του Συλλόγου και εις μνήμην του εξαδέλφου του Γεωργίου Κοιλιάρη διέθεσε το ποσόν των 10.000 δρχ.
- Ο Νίκος Ρίγιος διέθεσε το ποσόν των 20.000 δρχ. υπέρ των σκοπών του συλλόγου μας.
- Ο Δημ. Φετοκάκης για εγγραφή και συνδρομή εφημερίδας 10.000 δρχ.
- Η Αργυρώ Λουκοπούλου 10.000 δρχ. για εγγραφή και τα υπόλοιπα υπέρ των σκοπών του συλλόγου.